

Exodus 9:13-35 (godsdienst en macht.)

- Hoor wat de God van Israël tegen de farao van Egypte zegt:

“Ik had je allang met de pest kunnen treffen, dan was je er niet meer geweest. Morgen zal het hagelen zoals nog nooit in Egypte. Alles gaat er aan.”

Het is het oude liedje dat je in alle mythen tegenkomt.

Het gaat in die mythen om godenverhalen. En in die verhalen vertellen alle volkeren dat hun God de sterkste is.

Het lijkt op de jongetjes op het schoolplein die zeggen: ”Mijn vader is de sterkste van allemaal.”

- In onze dagen wordt nogal eens negatief gesproken over de Koran. Daarin zou het veelvuldig gaan over geweld, dreiging en wraakzucht van God.

Maar een dergelijk tekst over de plagen in Egypte liegt er ook niet om. En wie verder leest komt heel wat volkerenmoord en kindermoord tegen in de naam van de God van Israël. Voor beide boeken, de Koran en de Bijbel heb je misschien wel hulp nodig om te verstaan waar het eigenlijk om gaat.

- Godsdienst en macht lijken bij elkaar te horen.

Macht is per definitie niet verkeerd, maar wel die macht die kleineert en verdrukt. Wel die macht die ten koste van anderen gaat.

Als je de godsdiensten bestudeert dan zie je goden willekeurige en oncontroleerbaar handelen. Vanzelfsprekend zie je die machtsstructuur zich voortzetten onder het grondpersoneel.

En zo kom je uit bij die afschuwelijke verhalen over het seksuele misbruik van jongens en van meisjes door de geestelijken.

De machtsstructuur van de kerk is een weerspiegeling van de machtsstructuur die er tussen god en mensen is.

- Hoe zit dat met die verhalen over de plagen in Egypte die op het eerste gezicht in ieder geval ook van die machtsverhalen lijken.

Volgens mij ga je bij nader inzien iets anders ontdekken in de 10 plagen. (Beter is het om van slagen te spreken.) Die slagen draaien de schepping terug. Uiteindelijk komt het via dikke duisternis en de dood van de eerstgeborene weer uit bij het "woest en ledig" van Genesis 1.

De onmenselijke samenleving waar de tirannieke macht regeert (dat is kenmerkend voor Egypte) loopt door de consequenties van haar eigen eigen levenswijze dood.

Het is als in onze dagen: de consequenties van de verering van de god die “productie” heet en de god die “meer”heet en de god die “hebben” heet zijn de economische crisis en de ecologische crisis en de armoedecrisis.

10 scheppingswoorden brachten de schepping tot stand.

10 slagen draaien de schepping terug .

De 10 woorden bij de Sinaï brengen een nieuw begin van leven.

- Paulus vertelt een mythe. Het brengt ons in de hemel waar de goden zijn. Eén God hecht daar niet aan het god-zijn. Eén hoeft niet zo nodig God te zijn. Eén klampt er zich niet aan vast. Eén heeft veel meer met mensen op. Eén voelt zich tot in het diepst van zijn ziel tot mensen aangetrokken, de minsten het meest.

Zo wil Paulus ons vertellen van de intenties van Jezus, van wat Jezus drijft, wat hem bezielt. Hij, Jezus heeft nooit ook maar enige status gewild. Het ging hem nooit om eer, of naam, of status. Hij is een en al compassie; hij trok het lot aan van wie niemand was en werd zo niemand.

Daarom heeft God hem een naam gegeven boven alle naam. Daarom is hij sprekend God.
Hier worden alle godenverhalen omgekeerd.
Deze niet-god is sprekend God.

- Van de week kon je in de krant lezen dat je niet bij de kerk moet zijn als je op zoek bent naar God. Want kerk en machtsmisbruik lijken bij elkaar te horen.
Ons staat niet anders te doen dan ons deze Jezus te binnen te brengen. We doen dat met een stukje brood, zijn lichaam en een slokje wijn, zijn hartstocht. "Laat onder u de gezindheid heersen die Christus Jezus had," zei Paulus.

Jan de Geus.